

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1257/2012

af 17. december 2012

om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/167/EU af 10. marts
2011 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om
indførelse af beskyttelse af et enhedspatent ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Indførelse af de retlige betingelser, der gør det muligt for virksomheder at tilpasse deres produktion og distribution af varer på tværs af landegrænserne, og som giver dem flere valg og muligheder, bidrager til at nå Unionens mål, jf. artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. En ensartet patentbeskyttelse i det indre marked eller i det mindste en betydelig del heraf bør være et af de retlige instrumenter, som virksomhederne har til rådighed.

⁽¹⁾ EUT L 76 af 22.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.12.2012.

(2) I henhold til artikel 118, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes der som led i det indre markeds oprettelse og funktion bl.a. foranstaltninger for at sikre en ensartet patentbeskyttelse i Unionen samt indførelse af centraliserede tilladelses-, koordinations- og kontrolordninger på EU-niveau.

(3) Den 10. marts 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/167/EU om bemyndigelse til et forstærket samarbejde mellem Belgien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grækenland, Frankrig, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (herefter benævnt »deltagende medlemsstater«) om indførelse af enhedspatentbeskyttelse.

(4) Enhedspatentbeskyttelse vil fremme videnskabelige og teknologiske fremskridt og det indre markeds funktion ved at gøre adgangen til patentsystemet nemmere, billigere og retssikkert. Den vil også forbedre patentbeskyttelsen ved at gøre det muligt at opnå en ensartet patentbeskyttelse i de deltagende medlemsstater og spare penge og besvær for virksomheder i Unionen. Systemet bør være tilgængeligt for indehavere af et europæisk patent, både fra de deltagende medlemsstater og fra andre stater uanset deres nationalitet, bopæl eller hjemsted.

(5) Den Europæiske Patentorganisation er oprettet ved konventionen om meddelelse af europæiske patenter af 5. oktober 1973, som ændret den 17. december 1991 og den 29. november 2000 (herefter benævnt »EPK«), hvorved den fik til opgave at meddele europæiske patenter. Denne opgave udføres af Den Europæiske Patentmyndighed (herefter benævnt »EPO«). Et europæisk patent, der meddeles af EPO, bør efter anmodning fra patenthaveren have ensartet retsvirkning i henhold til denne forordning i de deltagende medlemsstater. Et sådant patent betegnes i det følgende som et »europæisk patent med ensartet retsvirkning«.

- (6) I henhold til afdeling IX i EPK kan en gruppe kontraherende stater i EPK beslutte, at europæiske patenter, der meddeles for disse stater, har enhedskarakter. Denne forordning udgør en særlig overenskomst, jf. artikel 142 i EPK, en traktat om regionale patenter, jf. artikel 45, stk. 1, i patentsamarbejdstraktaten af 19. juni 1970, senest ændret den 3. februar 2001, og en særlig aftale, jf. artikel 19 i konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet i Paris den 20. marts 1883 og senest ændret den 28. september 1979.
- (7) Enhedspatentbeskyttelse bør opnås ved at give ensartet retsvirkning til europæiske patenter i eftermeddelelsesfasen i henhold til denne forordning og i forhold til alle de deltagende medlemsstater. Den vigtigste egenskab ved et europæisk patent med ensartet retsvirkning bør være dets enhedskarakter, dvs. at det giver en ensartet beskyttelse og har ens retsvirkning i alle de deltagende medlemsstater. Et europæisk patent med ensartet retsvirkning bør derfor kun begrænses, overføres eller kendes ugyldigt eller ophøre med virkning for alle deltagende medlemsstater. Det bør være muligt, at et europæisk patent med ensartet retsvirkning gøres til genstand for en licensaftale med virkning for hele eller dele af de deltagende medlemsstaters områder. For at sikre en ensartet materiel beskyttelse på grundlag af enhedspatentbeskyttelse bør ensartet retsvirkning kun gælde for europæiske patenter, som er blevet meddelt for alle de deltagende medlemsstater med de samme patentkrav, der er omfattet af ensartet retsvirkning. Endelig bør den ensartede retsvirkning, der tillægges et europæisk patent, være af accessorisk karakter og anses for ikke at være opstået i det omfang, det grundlæggende europæiske patent er blevet kendt ugyldigt eller begrænset.
- (8) Enhedspatentbeskyttelsen bør i henhold til de almindelige patentretlige grundsætninger og artikel 64, stk. 1, i EPK have tilbagevirkende kraft i de deltagende medlemsstater fra datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen om meddelelsen af et europæisk patent i Den Europæiske Patenttidende. Når enhedspatentbeskyttelsen træder i kraft, bør de deltagende medlemsstater sikre, at det europæiske patent ikke anses for at have fået retsvirkning på deres område som et nationalt patent, for at undgå enhver overlapning af patentbeskyttelse.
- (9) Det europæiske patent med ensartet retsvirkning bør give patenthaveren ret til at forhindre enhver tredjemand i at foretage handlinger, som patentet beskytter mod. Dette bør sikres ved oprettelse af en fælles patentdomstol. Bestemmelserne i EPK, i aftalen om en fælles patentdomstol, herunder de bestemmelser, der definerer omfanget af retten til at forhindre tredjemand i at foretage handlinger, som patentet beskytter mod, og denne rets begrænsninger, og i national ret, herunder internationale privatretlige regler, bør finde anvendelse i sager, der ikke er omfattet af denne forordning eller af Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger ⁽¹⁾.
- (10) Tvangslicens i forbindelse med europæiske patenter med ensartet retsvirkning bør reguleres af lovgivningen i de deltagende medlemsstater for så vidt angår deres respektive områder.
- (11) I sin rapport om, hvorledes denne forordning fungerer, bør Kommissionen evaluere, hvordan de gældende begrænsninger fungerer, og om nødvendigt fremsætte passende forslag under hensyntagen til patentsystemets bidrag til innovation og teknologiske fremskridt, tredjearters legitime interesser og væsentlige samfundsinteresser. Aftalen om en fælles patentdomstol er ikke til hinder for, at Den Europæiske Union udøver sine beføjelser på dette område.
- (12) I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domsstols praksis bør princippet om konsumtion af rettigheder også finde anvendelse på europæiske patenter med ensartet retsvirkning. De rettigheder, der følger af et europæisk patent med ensartet retsvirkning, bør derfor ikke udvides til at omfatte handlinger vedrørende det produkt, der er omfattet af patentet, og som udføres i de deltagende medlemsstater, efter at patenthaveren har bragt produktet i omsætning i Unionen.
- (13) Den ordning, der finder anvendelse på erstatning, bør være underlagt de deltagende medlemsstaters lovgivning, især bestemmelserne til gennemførelse af artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ⁽²⁾.
- (14) Et europæisk patent med ensartet retsvirkning bør som genstand for ejendomsret behandles i sin helhed og i samtlige deltagende medlemsstater som et nationalt patent fra den deltagende medlemsstat, der fastlægges i overensstemmelse med specifikke kriterier, som f.eks. ansøgerens bopæl, hovedforretningssted eller forretningssted.
- (15) For at fremme og lette den økonomiske udnyttelse af en opfindelse, der er beskyttet af et europæisk patent med ensartet retsvirkning, bør patenthaveren være i stand til mod passende vederlag at tilbyde licens til sit patent. Patenthaveren bør til dette formål kunne indgive en erklæring til EPO om, at den pågældende er villig til at meddele en licens mod passende vederlag. Patenthaveren bør i så fald kunne opnå en reduktion af fornyelsesgebyrerne efter EPO's modtagelse af en sådan erklæring.

⁽¹⁾ Se side 89 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

- (16) Gruppen af medlemsstater, der gør brug af bestemmelserne i afdeling IX i EPK, kan tildele EPO opgaver og oprette en særlig komité inden for Administrationsrådet for Den Europæiske Patentorganisation (herefter benævnt »den særlige komité«).
- (17) De deltagende medlemsstater bør tildele EPO visse administrative opgaver vedrørende europæiske patenter med ensartet retsvirkning, særlig med hensyn til administrationen af anmodninger om ensartet retsvirkning, registreringen af ensartet retsvirkning og af enhver begrænsning, licens, overførelse, ugyldighedskendelse eller ophør af europæiske patenter med ensartet retsvirkning, opkrævningen og fordelingen af fornyelsesgebyrer, offentliggørelsen af vejledende oversættelser i en overgangsperiode og administrationen af en godtgørelsesordning for refusion af oversættelsesomkostninger for ansøgere, der indgiver europæiske patentansøgninger på et andet sprog end et af EPO's officielle sprog.
- (18) Inden for rammerne af den særlige komité bør de deltagende medlemsstater sikre ledelse af og tilsyn med de aktiviteter, der er knyttet til de opgaver, som de deltagende medlemsstater har tildelt EPO, sikre, at anmodninger om ensartet retsvirkning indgives til EPO senest en måned efter datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen om meddelelsen i Den Europæiske Patenttidende, og sikre, at disse anmodninger indgives på EPO's behandlingssprog sammen med den oversættelse, der i en overgangsperiode foreskrives i forordning (EU) nr. 1260/2012. De deltagende medlemsstater bør desuden, i overensstemmelse med afstemningsreglerne i artikel 35, stk. 2, i EPK, sikre fastsættelsen af fornyelsesgebyrernes størrelse og af nøglen for fordeling af fornyelsesgebyrerne i overensstemmelse med kriterierne i nærværende forordning.
- (19) Patenthavere bør betale et enkelt årligt fornyelsesgebyr for et europæisk patent med ensartet retsvirkning. Fornyelsesgebyrerne bør være progressive i patentbeskyttelsesperioden, og de bør sammen med de gebyrer, der betales til Den Europæiske Patentorganisation i førmeddelelsesfasen, dække alle omkostninger i forbindelse med meddelelsen af det europæiske patent og administrationen af enhedspatentbeskyttelsen. Fornyelsesgebyrernes størrelse bør fastsættes med henblik på at fremme innovation og øge konkurrenceevnen for europæiske virksomheder under hensyntagen til situationen for særlige enheder, såsom små og mellemstore virksomheder, f.eks. i form af lavere gebyrer. De bør også afspejle størrelsen af det marked, der er omfattet af patentet, og være af samme størrelsesorden som de nationale fornyelsesgebyrer for et gennemsnitligt europæisk patent, der får virkning i de deltagende medlemsstater på det tidspunkt, hvor fornyelsesgebyrernes størrelse første gang fastsættes.
- (20) Den passende størrelse og fordeling af fornyelsesgebyrer bør fastsættes med henblik på at sikre, at alle omkostninger i forbindelse med de opgaver, der er tildelt EPO i tilknytning til enhedspatentbeskyttelsen, fuldt ud dækkes af de ressourcer, der genereres af de europæiske patenter med ensartet retsvirkning, og at indtægterne fra fornyelsesgebyrerne, sammen med de gebyrer, der skal betales til Den Europæiske Patentorganisation i førmeddelelsesfasen, sikrer et balanceret budget hos Den Europæiske Patentorganisation.
- (21) Fornyelsesgebyrer bør betales til Den Europæiske Patentorganisation. EPO bør tilbageholde et beløb til dækning af de omkostninger, der genereres hos EPO i forbindelse med udførelse af opgaver i tilknytning til enhedspatentbeskyttelsen, jf. artikel 146 i EPK. Det resterende beløb bør fordeles blandt de deltagende medlemsstater og anvendes til patentrelaterede formål. Fordelingsnøglen bør sammensættes på grundlag af retfærdige, rimelige og relevante kriterier, dvs. patentaktiviteternes omfang og markedets størrelse, og bør sikre, at der fordeles et vist minimumsbeløb til hver af de deltagende medlemsstater, for at systemet fortsat kan fungere på en afbalanceret og bæredygtig måde. Fordelingen bør give kompensation for at have et andet officielt sprog end et af EPO's officielle sprog, for at have en uforholdsmæssigt lav patentaktivitet, hvilket fastslås på grundlag af den europæiske resultattavle for innovation, og/eller for kun i relativt kort tid at have været medlem af Den Europæiske Patentorganisation.
- (22) Et styrket partnerskab mellem EPO og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret bør gøre det muligt for EPO, når det er relevant, regelmæssigt at gøre brug af resultaterne af alle søgninger foretaget af centrale myndigheder for industriel ejendomsret vedrørende en national patentansøgning, for hvilken der er begæret prioritet i en efterfølgende europæisk patentansøgning. Alle centrale myndigheder for industriel ejendomsret, herunder dem, der ikke foretager søgninger i løbet af en procedure for meddelelse af et nationalt patent, kan spille en vigtig rolle under det styrkede partnerskab, bl.a. ved at yde rådgivning og støtte til potentielle patentansøgere, især små og mellemstore virksomheder, ved at modtage ansøgninger, ved at fremsende ansøgninger til EPO samt ved at formidle patentinformation.
- (23) Denne forordning suppleres af forordning (EU) nr. 1260/2012, vedtaget af Rådet i medfør af artikel 118, stk. 2, i TEUF.
- (24) Domstolskompetencen for europæiske patenter med ensartet retsvirkning bør fastlægges og reguleres i henhold til et instrument, hvorved der indføres et fælles patentdomstolssystem for europæiske patenter og europæiske patenter med ensartet retsvirkning.
- (25) For at sikre et velfungerende europæisk patent med ensartet retsvirkning, sammenhæng i retspraksis og dermed retssikkerhed, og omkostningseffektivitet for patenthavere, er det afgørende, at der etableres en fælles patentdomstol til behandling af sager om

sådanne patenter. Det er derfor yderst vigtigt, at de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige og parlamentariske procedurer ratificerer aftalen om en fælles patentdomstol og tager de nødvendige skridt for, at denne domstol kan påbegynde sit arbejde så snart som muligt.

- (26) Denne forordning bør ikke berøre de deltagende medlemsstaters ret til at meddele nationale patenter og bør ikke erstatte de deltagende medlemsstaters patentlovgivning. Patentansøgere bør fortsat frit kunne vælge at ansøge om et nationalt patent, et europæisk patent med ensartet retsvirkning, et europæisk patent, der gælder i en eller flere kontraherende stater i EPK, eller et europæisk patent med ensartet retsvirkning, der desuden er valideret i en eller flere kontraherende stater i EPK, der ikke er blandt de deltagende medlemsstater.
- (27) Målet for denne forordning, nemlig indførelse af enhedspatentbeskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger, hvor det er relevant gennem forstærket samarbejde, i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning gennemføres et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse i henhold til bemyndigelsen i afgørelse 2011/167/EU.

2. Denne forordning udgør en særlig overenskomst, jf. artikel 142 i konventionen om meddelelse af europæiske patenter af 5. oktober 1973, som ændret den 17. december 1991 og den 29. november 2000 (i det følgende benævnt »EPK«).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der på tidspunktet for anmodningen om ensartet retsvirkning, jf. artikel 9, deltager i et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse i henhold til Rådets afgørelse 2011/167/EU, eller i henhold til en afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF
- b) »europæisk patent«: et patent, der meddeles af Den Europæiske Patentmyndighed (herefter benævnt »EPO«) i henhold til reglerne og procedurerne i EPK
- c) »europæisk patent med ensartet retsvirkning«: et europæisk patent, som i henhold til denne forordning har ensartet retsvirkning i de deltagende medlemsstater
- d) »europæisk patentregister«: det register, der føres af EPO i henhold til artikel 127 i EPK
- e) »register for enhedspatentbeskyttelse«: register, der udgør en del af det europæiske patentregister, hvor den ensartede retsvirkning og enhver begrænsning, licens, overførelse, ugyldigkendelse eller ethvert ophør af et europæisk patent med ensartet retsvirkning registreres
- f) »Den Europæiske Patenttidende«: den regelmæssigt udkommende publikation i henhold til artikel 129 i EPK.

Artikel 3

Europæisk patent med ensartet retsvirkning

1. Et europæisk patent, der meddeles med de samme patentkrav i alle de deltagende medlemsstater, har ensartet retsvirkning i de deltagende medlemsstater, hvis dets ensartede retsvirkning er blevet registreret i registret for enhedspatentbeskyttelse.

Et europæisk patent, der er blevet meddelt med forskellige patentkrav for forskellige deltagende medlemsstater, har ikke ensartet retsvirkning.

2. Et europæisk patent med ensartet retsvirkning har en enhedskarakter. Det giver ensartet beskyttelse og har ens retsvirkning i alle de deltagende medlemsstater.

Det kan kun begrænses, overføres eller kendes ugyldigt eller ophøre med virkning for alle de deltagende medlemsstater.

Det kan gøres til genstand for en licensaftale med virkning for hele eller dele af de deltagende medlemsstaters områder.

3. Et europæisk patents ensartede retsvirkning anses for ikke at være opstået, i det omfang det europæiske patent er blevet kendt ugyldigt eller begrænset.

Artikel 4

Dato for retsvirkning

1. Et europæisk patent med ensartet retsvirkning får retsvirkning i de deltagende medlemsstater på datoen for EPO's offentliggørelse af bekendtgørelsen om meddelelsen af det europæiske patent i Den Europæiske Patenttidende.

2. De deltagende medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et europæisk patent, når den ensartede retsvirkning af det pågældende patent er blevet registreret og er gældende for deres område, ikke anses for at have fået retsvirkning som et nationalt patent på deres område på datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen om meddelelsen i Den Europæiske Patenttidende.

KAPITEL II

VIRKNINGER AF ET EUROPÆISK PATENT MED ENSARTET RETSVIRKNING

Artikel 5

Ensartet beskyttelse

1. Med forbehold af gældende begrænsninger giver det europæiske patent med ensartet retsvirkning patenthaveren ret til at forhindre enhver tredjemand i at foretage handlinger, som patentet beskytter mod, overalt på områderne i de deltagende medlemsstater, hvor det har ensartet retsvirkning.

2. Omfanget af denne ret og dens begrænsninger er det samme i samtlige deltagende medlemsstater, hvor patentet har ensartet retsvirkning.

3. De i stk. 1 omhandlede handlinger, som patentet beskytter mod, og de gældende begrænsninger er dem, som er defineret i den lovgivning, der finder anvendelse på europæiske patenter med ensartet retsvirkning i den deltagende medlemsstat, hvis nationale lovgivning finder anvendelse på det europæiske patent med ensartet retsvirkning som genstand for ejendomsret i henhold til artikel 7.

4. Kommissionen evaluerer i sin rapport, jf. artikel 16, stk. 1, hvordan de gældende begrænsninger fungerer, og fremsætter om nødvendigt passende forslag.

Artikel 6

Konsumtion af rettigheder, der følger af et europæisk patent med ensartet retsvirkning

De rettigheder, der følger af et europæisk patent med ensartet retsvirkning, omfatter ikke handlinger, der angår et af patentet

dækket produkt, og som udføres i de deltagende medlemsstater, hvor patentet har ensartet retsvirkning, efter at produktet er bragt i omsætning i Unionen af patenthaveren eller med dennes samtykke, medmindre patenthaveren har rimelig grund til at modsætte sig yderligere erhvervsmæssig udnyttelse af produktet.

KAPITEL III

ET EUROPÆISK PATENT MED ENSARTET RETSVIRKNING SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 7

Behandling af et europæisk patent med ensartet retsvirkning som et nationalt patent

1. Et europæisk patent med ensartet retsvirkning som genstand for ejendomsret behandles i sin helhed og i alle deltagende medlemsstater som et nationalt patent fra den deltagende medlemsstat, hvor patentet har ensartet retsvirkning, og hvor ansøgeren i henhold til det europæiske patentregister:

a) havde sin bopæl eller sit hovedforretningssted på indleveringsdagen for ansøgningen om det europæiske patent, eller

b) hvis litra a) ikke finder anvendelse, havde et forretningssted på indleveringsdagen for ansøgningen om det europæiske patent.

2. Er to eller flere personer indført i det europæiske patentregister som fælles ansøgere, gælder stk. 1, litra a), for den af de fælles ansøgere, der er nævnt først. Er dette ikke muligt, gælder stk. 1, litra a), for den næste i registret indførte fælles ansøger. Kan stk. 1, litra a), ikke anvendes på nogen af de fælles ansøgere, finder stk. 1, litra b), anvendelse.

3. Hvis ingen ansøger i henhold til stk. 1 eller 2 havde sin bopæl, sit hovedforretningssted eller et forretningssted i en deltagende medlemsstat, hvor patentet har ensartet retsvirkning, behandles det europæiske patent med ensartet retsvirkning som genstand for ejendomsret i sin helhed og i alle de deltagende medlemsstater som et nationalt patent fra den medlemsstat, hvor Den Europæiske Patentorganisation har sit hovedkvarter i henhold til artikel 6, stk. 1, i EPK.

4. Erhvervelsen af en rettighed må ikke være betinget af en eventuel indførelse i et nationalt patentregister.

Artikel 8

Licensrettigheder

1. Indehaveren af et europæisk patent med ensartet retsvirkning kan indlevere en skriftlig erklæring til EPO om, at vedkommende er villig til at tillade enhver at udnytte opfindelsen som licenshaver mod passende vederlag.

2. En licens, der opnås i henhold til denne forordning, behandles som en aftalt licens.

KAPITEL IV

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

Artikel 9

Administrative opgaver inden for rammerne af Den Europæiske Patentorganisation

1. De deltagende medlemsstater tildeler, som omhandlet i artikel 143 i EPK, EPO følgende opgaver, som skal udføres i overensstemmelse med EPO's interne regler:

- a) at administrere anmodninger om ensartet retsvirkning fra indehavere af europæiske patenter
- b) at oprette registret for enhedspatentbeskyttelse inden for det europæiske patentregister og administrere registret for enhedspatentbeskyttelse
- c) at modtage og registrere erklæringer om licenser, jf. artikel 8, deres tilbagetrækning og licensforpligtelser, som indehaveren af det europæiske patent med ensartet retsvirkning har påtaget sig i internationale standardiseringsorganer
- d) at offentliggøre oversættelser, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 1260/2012, i den i nævnte artikel anførte overgangsperiode
- e) at opkræve og administrere fornyelsesgebyrer for europæiske patenter med ensartet retsvirkning for årene efter det år, i hvilket bekendtgørelsen af meddelelsen offentliggøres i Den Europæiske Patenttidende, at opkræve og administrere tillægsgebyrer i forbindelse med forsinket betaling af fornyelsesgebyrer, hvor sådan forsinket betaling sker inden for seks måneder efter forfaldsdatoen, samt at fordele en del af de opkrævede fornyelsesgebyrer til de deltagende medlemsstater
- f) at administrere godtgørelsesordningen for refusion af oversættelsesomkostninger for ansøgere, jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. 1260/2012
- g) at sikre, at en anmodning om ensartet retsvirkning fra en indehaver af et europæisk patent indgives på behandlingssproget som defineret i artikel 14, stk. 3, i EPK senest en måned efter bekendtgørelsen om meddelelsen er offentliggjort i Den Europæiske Patenttidende, og
- h) at sikre, at den ensartede retsvirkning angives i registret for enhedspatentbeskyttelse, når der indgives en anmodning om ensartet retsvirkning, og i overgangsperioden, jf. artikel 6 i forordning (EU) nr. 1260/2012, er blevet indgivet sammen med oversættelserne som anført i den nævnte artikel, og at

EPO underrettes om eventuelle begrænsninger, licenser, overførelser eller ugyldigkendelser af europæiske patenter med ensartet retsvirkning.

2. De deltagende medlemsstater sikrer, at denne forordning overholdes, når de opfylder deres internationale forpligtelser i henhold til EPK, og samarbejder herom. Som kontraherende stater i EPK sikrer de deltagende medlemsstater ledelse af og tilsyn med de aktiviteter, der er knyttet til de opgaver, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og de sikrer fastlæggelsen af størrelsen af fornyelsesgebyrerne, jf. denne forordnings artikel 12, og fastlæggelsen af nøglen for fordeling af fornyelsesgebyrerne, jf. denne forordnings artikel 13.

De opretter til dette formål en særlig komité inden for Administrationsrådet for Den Europæiske Patentorganisation (i det følgende benævnt »den særlige komité«), jf. artikel 145 i EPK.

Den særlige komité består af repræsentanter for de deltagende medlemsstater og en repræsentant for Kommissionen som observatør, samt af suppleanter, der repræsenterer dem i deres fravær. Den særlige komité's medlemmer kan søge bistand hos rådgivere eller eksperter.

Den særlige komité's afgørelser træffes under behørig hensyntagen til Kommissionens holdning og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 35, stk. 2, i EPK.

3. De deltagende medlemsstater sikrer en effektiv retlig beskyttelse ved en eller flere deltagende medlemsstater kompetente domstol mod de afgørelser, som EPO træffer i forbindelse med udøvelsen af sine opgaver i henhold til stk. 1.

KAPITEL V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 10

Princip vedrørende omkostninger

EPO's omkostninger i forbindelse med de supplerende opgaver, som den tildeles af de deltagende medlemsstater, jf. artikel 143 i EPK, dækkes af gebyrindtægterne fra de europæiske patenter med ensartet retsvirkning.

Artikel 11

Fornyelsesgebyrer

1. Patenthaveren betaler fornyelsesgebyrer for europæiske patenter med ensartet retsvirkning og tillægsgebyrer for deres forsinkede betaling til Den Europæiske Patentorganisation. Disse gebyrer betales for de år, der følger efter det år, i hvilket bekendtgørelsen om meddelelsen af det europæiske patent med ensartet retsvirkning offentliggøres i Den Europæiske Patenttidende.

2. Et europæisk patent med ensartet retsvirkning ophører, hvis et fornyelsesgebyr og i givet fald et tillægsgebyr ikke betales til tiden.

3. Fornyelsesgebyrer, der forfalder efter modtagelsen af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede erklæring, nedsættes.

Artikel 12

Fornyelsesgebyrernes størrelse

1. Fornyelsesgebyrer for europæiske patenter med ensartet retsvirkning er:

- a) progressive i hele perioden for enhedspatentbeskyttelsen
- b) tilstrækkelige til at dække de omkostninger, der er knyttet til meddelelsen af det europæiske patent og administrationen af enhedspatentbeskyttelsen, og
- c) tilstrækkelige til sammen med de gebyrer, der skal betales til Den Europæiske Patentorganisation i førmeddelelsesfasen, at sikre Den Europæiske Patentorganisation et balanceret budget.

2. Fornyelsesgebyrernes størrelse skal bl.a. fastsættes under hensyntagen til situationen for særlige enheder, som f.eks. små og mellemstore virksomheder, med henblik på:

- a) at fremme innovation og styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne
- b) at afspejle størrelsen af det marked, der er omfattet af patentet, og
- c) at svare til størrelsen af de nationale fornyelsesgebyrer for et gennemsnitligt europæisk patent, der får virkning i de deltagende medlemsstater på det tidspunkt, hvor fornyelsesgebyrernes størrelse første gang fastsættes.

3. For at nå målene i dette kapitel fastsættes fornyelsesgebyrernes størrelse således, at de:

- a) svarer til størrelsen af de fornyelsesgebyrer, der skal betales for den gennemsnitlige geografiske dækning af eksisterende europæiske patenter
- b) afspejler den regelmæssighed, hvormed de eksisterende europæiske patenter fornyes, og
- c) afspejler antallet af anmodninger om ensartet retsvirkning.

Artikel 13

Fordeling

1. EPO tilbageholder 50 % af de i artikel 11 omhandlede fornyelsesgebyrer, der betales for europæiske patenter med ensartet retsvirkning. Det resterende beløb fordeles til de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med den nøgle for fordeling af fornyelsesgebyrerne, der er fastsat i henhold til artikel 9, stk. 2.

2. For at nå målene i dette kapitel skal nøglen for fordeling af fornyelsesgebyrerne blandt de deltagende medlemsstater være baseret på følgende retfærdige, rimelige og relevante kriterier:

- a) antallet af patentansøgninger
- b) markedets størrelse, samtidig med at det sikres, at der fordeles et vist minimumsbeløb til hver af de deltagende medlemsstater
- c) godtgørelse til de deltagende medlemsstater, der:
 - i) har et andet officielt sprog end et af EPO's officielle sprog
 - ii) har en uforholdsmæssigt lav patentaktivitet, og/eller
 - iii) kun i relativt kort tid har været medlem af Den Europæiske Patentorganisation.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Samarbejde mellem Kommissionen og EPO

Kommissionen indgår på grundlag af en samarbejdsaftale et tæt samarbejde med EPO på de områder, der er omfattet af denne forordning. Dette samarbejde skal omfatte en regelmæssig udveksling af synspunkter om, hvorledes samarbejdsaftalen fungerer, og især om fornyelsesgebyrer og deres indvirkning på Den Europæiske Patentorganisations budget.

Artikel 15

Anvendelse af konkurrencelovgivningen og lovgivningen om illoyal konkurrence

Denne forordning berører ikke anvendelsen af konkurrencelovgivningen og lovgivningen om illoyal konkurrence.

*Artikel 16***Rapport om hvorledes denne forordning fungerer**

1. Senest tre år efter den dato, hvor det første europæiske patent med ensartet retsvirkning får virkning, og herefter hvert femte år, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorledes denne forordning fungerer, og fremsætter om nødvendigt passende forslag til ændring heraf.

2. Kommissionen fremsender regelmæssigt rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes de i artikel 11 omhandlede fornyelsesgebyrer fungerer, med særlig vægt på overholdelse af artikel 12.

*Artikel 17***De deltagende medlemsstaters underretningspligt**

1. De deltagende medlemsstater underretter senest på datoen for anvendelsen af denne forordning Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 9.

2. Hver deltagende medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 4, stk. 2, senest på datoen for denne forordnings anvendelse eller, hvis der er tale om en deltagende medlemsstat, hvor den fælles patentdomstol ikke har enekompetence hvad angår europæiske patenter med ensartet retsvirkning på datoen for denne forordnings anvendelse, senest på den dato, hvor den fælles patentdomstol har en sådan enekompetence i den pågældende deltagende medlemsstat.

*Artikel 18***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den 1. januar 2014 eller den dato, hvor aftalen om en fælles patentdomstol (»aftalen«) træder i kraft, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Uanset artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 1, har et europæisk patent, for hvilket ensartet retsvirkning er registreret i registret for enhedspatentbeskyttelse, kun ensartet retsvirkning i de deltagende medlemsstater, hvor den fælles patentdomstol har enekompetence hvad angår europæiske patenter med ensartet retsvirkning på registreringsdatoen.

3. Hver deltagende medlemsstat underretter Kommissionen om sin ratifikation af aftalen på det tidspunkt, hvor den har deponeret sit ratifikationsinstrument. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* datoen for aftalens ikrafttræden og en liste over de medlemsstater, der har ratificeret aftalen på datoen for dens ikrafttræden. Kommissionen ajourfører derefter regelmæssigt listen over de deltagende medlemsstater, der har ratificeret aftalen, og offentliggør den ajourførte liste i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. De deltagende medlemsstater sikrer, at de i artikel 9 nævnte foranstaltninger er indført senest på datoen for anvendelsen af denne forordning.

5. Hver deltagende medlemsstat sikrer, at de i artikel 4, stk. 2, nævnte foranstaltninger er indført senest på datoen for denne forordnings anvendelse eller, hvis der er tale om en deltagende medlemsstat, hvor den fælles patentdomstol ikke har enekompetence hvad angår europæiske patenter med ensartet retsvirkning på datoen for denne forordnings anvendelse, senest på den dato, hvor den fælles patentdomstol har en sådan enekompetence i den pågældende deltagende medlemsstat.

6. Der kan anmodes om enhedspatentbeskyttelse for ethvert europæisk patent, der er meddelt på datoen for denne forordnings anvendelse eller senere.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. D. MAVROYIANNIS

Formand